فاطمه وحید، مهندس معمار، در گفت‌وگو با «شرق» عنوان کرد:

دانشگاه‌ها باید از لیست طرح مولدسازی خارج شوند

شرق: «سال ۲۰۰۰ زمانی که سخنرانی خوشامدگویی رئیس دپارتمان معماری دانشکده دولتی مسکو را گوش می‌کردم، ایشان، رو به دانشجویان جدیدالورود کردند و با اشاره به ما گفتند: «شما را دانشجویان هزاره خواهند نامید!».

هرجا که حاضر می‌شدیم به‌عنوان معمار یا آرتیست، بسیار مورد لطف روس‌ها قرار می‌گرفتیم! اندیشه‌ام بر این بود به ایران که برگردم، در میهن خویش نیز چنین فضایی در فعالیت‌های هنری خواهیم داشت! پس از بازگشت از مسکو و معادل‌سازی واحدهای رشته معماری، باید چند ترم در دانشگاه تهران هنرهای زیبا، می‌گذراندم. چند سالی پس از فراغت از تحصیل، دفتر معماری خود را ایجاد کردم اما هیچ‌یک از پروژه‌ها، گم‌کرده‌های من در جهان هنر نبود! باور قاطع داشتم که اقتصاد ناشی از رشته‌های هنری، موقعیت ایران را در رده‌های جهانی، متحول خواهد کرد! اما زیرساخت‌ها هیچ‌یک به شکل علمی، ساختار نیافته بود!». فاطمه وحید، مشاور سابق توسعه و مستندسازی اراضی دولتی دانشگاه هنر صحبت‌هایش را با این جملات آغاز کرد.

وحید به دغدغه‌هایش در حوزه اقتصاد هنر اشاره کرد و ادامه داد: «با بستن دفتر معماری‌ام در اوایل دهه۹۰، به کار پرورش کودکانم و به فراخور مقدوراتم، به خدمت مادر نازنینم که در شرایط سختی قرار داشتند، پرداختم. زندگی‌ام در آن دوران بسیار پرتنش و عجیب بود ولی تا اندازه‌ای که در توان داشتم، مشغول مطالعه و بازدید از گالری‌ها شدم، در سفرهایی که پیش می‌آمد، روی هنرهای بومی مناطق، تمرکز می‌کردم و قدمت هنرهای این مناطق و پتانسیل‌های شگفت‌آور آنها، این انگیزه را ایجاد می‌کرد که پروپوزال خودم را در حوزه اقتصاد هنر، آغاز کنم. سال ۹۷ که هم‌زمان با ریاست همسرم دکتر سیدحسن سلطانی در دانشگاه هنر بود، به همراه دانشگاه هنر و دانشجویان دانشگاه علم و فرهنگ، طرحی مطالعاتی-پژوهشی از سوزن‌دوزان مناطق آزاد در جزیره قشم انجام شد، (در قالب ورک‌شاپ‌های ارتقای کیفیت چاپ و دوخت) با سفرهایی که پیش از آن به کشورهای آفریقایی و اروپایی داشتم، فاصله قابل‌تأملی در کیفیت دست‌ساخته‌های به‌روزشده آنها می‌دیدم! قرار شد تا سفرها و تورهای استادان هنرمند دانشگاهی و دانشجویان برتر هنر را به کمک مدیران مناطق آزاد و سازمان ارشاد، پی‌ریزی کنیم تا کیفیت محصولات بومی را با آموزش ارتقا دهیم؛ کاری که اغلب کشورهای صاحب هنر انجام داده‌اند، متأسفانه شیوع پاندومی مانع از اجراشدن طرح شد اما ریاست دانشگاه هنر در آن دوران که کلاس‌ها تعطیل بودند، سیاست خود را بر ساخت زیرساخت‌های دانشگاه هنر به‌عنوان تنها دانشگاه جامع دولتی هنر قرار دادند».

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «اراضی و املاک دانشگاه اغلب سند تک‌برگ دولتی نداشتند و این در کشوری که کوتاه‌ترین دیوارها برای هنرمندان است، خطرناک به نظر می‌رسید! باید بپذیریم که آموزش هنر، یک فعالیت فضامحور است، شما شاید دانشجویان رشته‌های علوم پایه و کامپیوتر را بتوانید در فضایی مینیمال آموزش دهید اما در هنر و آموزش آن، آتلیه‌های عظیم معماری، نقاشی طراحی پارچه، کارگاه‌های طراحی صنعتی، مجسمه، سالن‌های پلاتو، اتاق‌های آکوستیک تمرین موسیقی، کوره‌های شیشه و سفال و... همه و همه در فضاهایی بزرگ (به لحاظ فیزیکال)، نتایج مطلوبی در آموزش خواهند داشت، این نگرانی‌ها در حالی روز و شب همراه ما بود که دمادم بی‌مهری مدیران بالادستی را با اصحاب هنر می‌دیدیم و نگرانی‌هایمان برای قافله هنر آینده ایران صدچندان می‌شد! فکر می‌کردم در آینده‌ای نزدیک کدام مرکز علمی -هنری باز است و کدام را متوقف کرده‌اند؟ بدون تعارف باید تمامیت ارضی دانشگاه‌های ملی به نام دولت ایران تثبیت می‌شد تا نگرانی‌های مردم و دوست‌داران هنر را پاسخ می‌دادیم!».

او در همین زمینه افزود: «تنش برای تثبیت اسناد تک‌برگ بزرگ‌ترین پردیس هنر ایران که همان پردیس البرز دانشگاه هنر بود، در کرج آغاز شد. بزرگ‌ترین مانع من در اخذ سند یک دانشگاه دولتی با بیش از یک قرن عمر فاخر آن، با سازمان مسکن البرز بود، مدیران این سازمان، خاصه در بخش املاک، افق‌های کوتاهی در حوزه پشتیبانی مراکز دانشگاهی و خصوصا دانشگاه هنر داشتند».

وحید در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «حدود ۵۰ سال پیش اراضی وسیعی در اندازه ۲۰۰ هکتار به دانشگاه هنر هدیه شد تا در راستای ایجاد بزرگ‌ترین دانشگاه هنر خاورمیانه از این اراضی بهره گیرد اما متأسفانه درحال‌حاضر فقط ۵۰ هکتار باقی مانده است و همین مقدار را هم برای ما مازاد می‌دانستند. این در حالی است که تنها متولی اختصاص اراضی دولتی به بهره‌برداران آن، هیئت دولت است و سازمان مسکن صرفا واگذارکننده این اراضی طبق دستور معاونت حقوقی رئیس‌جمهوری، با رأی کابینه دولت یا شخص رئیس‌جمهور است و تمام اسناد رسمی واگذاری اراضی دانشگاه نیز با سربرگ ریاست‌جمهوری (پس از انقلاب) یا شیر و خورشید ارائه شده و با همه اینها سازمان مسکن که صرفا یک ارگان نگهدارنده اراضی دولتی است و متأسفانه اکنون در استان البرز تبدیل به یک تصمیم‌گیرنده شده، با فرایندهای غیرقابل پذیرش واگذاری اراضی منتزع شده از دانشگاه هنر، به ارگان‌های غیرآموزشی، تاریخی تاریک در مبارزه با دانشگاهیان را رقم زده است!».

او ادامه داد: «با تخلفاتی که در سازمان مسکن البرز وجود داشت، چاره را بر آن دیدیم که از وزارت اقتصاد بخش اموال دولتی، برای تثبیت اسناد، کارشناسان ارضی را دعوت کنیم. هرچه فضا در سازمان مسکن تهدیدآمیز بود، به همان اندازه در وزارت اقتصاد، احساس امنیت و پیشرفت داشتیم، گزارش کارشناسان به‌سرعت آماده و بررسی می‌شد و سرانجام به تأیید امین اموال دولت ایران رسید، پس از نزدیک به ۵۰ سال، بزرگ‌ترین اراضی دانشگاه هنر در بهترین نقطه توسعه استان البرز، به نام دولت ایران و بهره‌برداری دانشگاه هنر، سند تک‌برگ دریافت کرد و زنگ توسعه هنر به صدا درآمد!

البته بعدها با آغاز جریان مولدسازی، سعی کردم تا فاصله خود را با بخش اموال دولت، مدیریت کنیم؛ چراکه هنوز قطعات با ارزشی از اراضی دانشگاه هنر مستند نشده بود و با حمایت حامیان فروش اراضی مازاد، هر لحظه بیم آن می‌رفت تا املاک باارزش دانشگاه که با طرح‌های کلان توسعه کشور منطبق و در حال اجرا بودند، دچار آسیب‌های جدی شوند! دانشکده هنرهای دراماتیک و دانشکده تجسمی را با سختی بسیار و اصطلاحا چراغ‌خاموش، مستند کردیم اما رویکرد دانشگاه با ریاست جدید دانشگاه هنر و وجود کارشناسان ناکاربلد و حقوقی ناکارآمد، کاملا تغییر یافت، رویکردهای ملی در ایران سال‌هاست که با تغییر مدیران، دستخوش دگرگونی می‌شوند و این خطر بزرگی است که نسل‌های آینده ایران را تهدید می‌کند». وحید در بخش دیگری از صحبت‌هایش به رویکرد سازمان مسکن در بازپس‌گیری اراضی آموزشی از دانشگاه‌ها اشاره کرد و گفت: «یکی از دستاویزهای سازمان مسکن در بازپس‌گیری اراضی آموزشی از دانشگاه‌ها، پیشرفت بسیار کند طرح‌های عمرانی آنهاست! در تمام کشورها طرح‌های توسعه دانشگاهی یا شهرک‌های دانشگاهی مصوبه‌های ۲۰ یا ۳۰ ساله دارند و در خوش‌بینانه‌ترین حالت‌ها که هم‌ردیف بودجه توسعه فضاهای آموزشی وجود داشته باشند و هم این بودجه از سوی خزانه‌داری و همچنین مقام عالی دانشگاه، در همان ردیف تخصیص، استفاده شود و از ما بهتران هم چشم‌داشتی بر آن نداشته باشند، باید زمانی قابل توجه در نظر بگیریم تا دانشگاه‌ها سرمایه‌های ملی را به‌واسطه آموزش و توسعه درآمدهای اختصاصی ناشی از آن، به چرخه ریالی کشور بازگردانند به‌ویژه که حوزه آموزش و سرمایه‌گذاری در فضاهای آکادمیک، زودبازده (پولی) نبوده و اساسا برای ارتقا فرهنگ کشورها پی‌ریزی می‌شوند!

با همه این اوصاف اگر با مدیریتی آینده‌نگر، به‌جای آنکه به مولدسازان، مصونیت دهیم، دانشگاه‌ها را از لیست هر تعرضی خارج کنیم و باور داشته باشیم که این اراضی برای صد سال آینده آموزش کشور است و قرار نیست پروژه‌های عظیم آموزشی کشور همه در یک برهه زمانی واحد، ساخته شوند».

او در پایان افزود: «در رویداد سال ۵۷ ما دغدغه نان و آب و رفاه نداشتیم و آنچه ما را دگوگون کرده بود، نگرانی برای فرهنگ ایرانی و دینی‌مان بود و انتظار می‌رفت که در این بیش از چهار دهه، بیشترین حمایت‌های دولت متوجه مراکز دانشگاهی باشد.

مراکز فاخر علمی دانشگاهی آینده در ایران می‌توانند با پذیرش دانشجو از کشورهای دیگر، نه‌تنها در توسعه علمی جهان، نقشی بسزا داشته باشند بلکه انقلابی واقعی در عرصه انتقال و احیای فرهنگ اصیل ایرانی-اسلامی (با ایجاد مهاجرت معکوس) رقم زنند و این مهم، زیرساخت‌های ارضی عظیمی نیاز دارد که اکنون وجود دارد و بیم آن می‌رود که با بی‌توجهی عده‌ای از مدیران که از بد حادثه در سطوح تصمیم‌گیری کشور قرار گرفته‌اند، آینده ایران را در این حوزه دچار آسیب‌های جبران‌ناپذیر کند!».

عکس: عباس کوثری، شرق

یادداشت

رسانه ملی باید مشکلاتش را بررسی و حل کند

دکتر سیما فردوسی، روان‌شناس فعال حوزه اجتماعی، درباره کم‌کاری‌های تلویزیون در تولید و پخش محتواهای نمایشی گفت: «تلویزیون صرفا جنبه سرگرمی ندارد بلکه جنبه آموزشی هم دارد و یک منبع موثق آموزشی برای مردم است. وقتی صداوسیما به دلیل مسائل مالی یا دلایل دیگر، کم‌کاری دارد و ضعیف عمل می‌کند، تولیدات نمایش خانگی افزایش پیدا می‌کند تا احساس نیاز جامعه به محتواهای نمایشی، تأمین شود».

او با اشاره به تأثیر محتواهای نمایش خانگی در فرهنگ عمومی جامعه، عنوان کرد: «نمایش خانگی برای مردم، سرگرم‌کننده و آموزنده است ولی فعالان این حوزه باید توجه داشته باشند که این آموزش‌ها باید از نظر مردم‌شناسی و فرهنگ‌شناسی، کارشناسی شده باشد. تطابق محتواهای نمایش خانگی با فرهنگ ایرانی، تأثیر مثبتی دارد زیرا مردم رغبت و گرایش زیادی به تماشای این سریال‌ها دارند». این روان‌شناس فعال اجتماعی تأکید کرد: «از نگاه اجتماعی بهتر است عوامل سریال‌ها پس از به پایان رسیدن کار، یک میزگرد آسیب‌شناسانه برگزار کنند و درمورد پیام‌های این سریال برای مخاطبان صحبت کنند. برخی از سریال‌ها حرف‌های زیادی برای گفتن دارند و نکاتی در آنهاست که اثر بخشی قابل‌توجهی در جامعه دارد و لازم است که روی آنها کار شود».

دکتر فردوسی ضمن انتقاد از کم‌کاری صداوسیما، رسیدگی به مشکلات رسانه ملی را لازم و فوری دانست و افزود: «رسانه ملی باید مشکلاتش را بررسی و حل کند؛ چراکه اگر این کار انجام نشود، نقش تلویزیون در جامعه، کم‌رنگ و کم‌رنگ‌تر می‌شود». او در همین زمینه افزود: «در شرایط فعلی، تلویزیون به تعداد انگشت‌شماری سریال جدید پخش می‌کند و بقیه محتواها تکراری و قدیمی است؛ درصورتی‌که مردم خواهان محتواهای جدید با اطلاعات به‌روز هستند. در جامعه فعلی بسیاری از مردم مخاطب تلویزیون نیستند و برنامه‌های نمایش خانگی یا شبکه‌های ماهواره‌ای را دنبال می‌کنند. اگر رسانه ملی به همین روال ادامه بدهد، مردم تلویزیون را فراموش می‌کنند. این مسئله باید زنگ هشداری برای مدیران تلویزیون باشد که اعتمادسازی کنند و توجه و نظر مردم را دوباره سمت تلویزیون برگردانند».

این روان‌شناس اجتماعی، به روز نبودن تلویزیون و وجود محدودیت‌ها در محتواهای این رسانه را یک عامل بازدارنده دانست و تشریح کرد: «وجود محدودیت‌های بسیار در سریال‌های تلویزیون، تمایل مردم را به دنبال‌کردن آن کم می‌کند. کارشناس‌ها باید این محدودیت‌ها را بررسی کنند و ضمن رعایت اصول فرهنگی، در حدی که مردم‌پسند باشد آنها را تغییر دهند. اگر نمایش خانگی در این زمینه بهتر عمل کرده و تمایل مردم به تماشای محتواهای آن بیشتر است، رسانه ملی هم باید از این مسئله استقبال کند. کمااینکه در سال‌های گذشته سریال‌هایی از تلویزیون پخش می‌شد که مخاطبان خیلی زیادی داشت».

او در عین حال خاطرنشان کرد: «این مسئله باید به‌طور جدی بررسی شود که کم و کاستی‌های اخیر تلویزیون در چه حوزه‌هایی بوده است و کجا این محدودیت‌ها فشار آورده است زیرا اگر برنامه‌های سرگرمی مناسب از سمت صداوسیما تأمین نشود، فرهنگ نادرست و نامنطبق با جامعه ما از طریق سریال‌های ماهواره‌ای رایج می‌شود». سیما فردوسی همچنین بر افزایش کیفیت محصولات نمایش خانگی و ضرورت حمایت از این صنعت تأکید کرد و گفت: «نمایش خانگی نیز باید قوی‌تر عمل کند به گونه‌ای که وقتی مخاطب، سریال‌های پلتفرم‌ها را می‌بیند، از تماشای آنها لذت ببرد و در نتیجه احتیاجی به دیدن شبکه‌های ماهواره‌ای نداشته باشد. اگر سوژه‌ها تکراری باشد و ضعیف عمل شود، مخاطب باهوش امروز که بسیار آگاه است، تمایلی به دیدن آن نشان نمی‌دهد». او در همین زمینه تأکید کرد: «متولیان و مسئولان فرهنگی ما باید سازندگان محصولات نمایش خانگی را تشویق کنند و از آنها حمایت کنند نه اینکه با ایرادگرفتن، آنها را از تولیدات مجدد دلسرد کنند».

سیما فردوسی در پایان عنوان کرد: «کسانی که مسئولیت ارتقای سطح فرهنگ و دانش مردم را بر عهده دارند، نباید رسانه ملی را رها کنند و باید مشکلات موجود را بررسی و حل کنند. اگر در حوزه فرهنگ، ضعیف عمل شود، شبکه‌های خارجی جایگزین می‌شوند و آثار مخرب آنها را در سال‌های آینده می‌بینم و افسوس می‌خوریم».

سینمای ایران با ترکیبی از فیلم‌های متنوع به استقبال تابستان می‌رود

شرق: شاید نقطه‌قوت اکران‌های این روزهای سینمای ایران را می‌توان به تنوع آثار به نمایش درآمده نسبت داد. پس از ماه‌ها بی‌رغبتی صاحبان آثار به اکران در سینماها، این روزها می‌توان تماشای فیلم‌های روز را به مخاطبانی با سلایق مختلف پیشنهاد داد. بازار کمدی‌ها در سینمای ایران همچنان پررونق است. فیلم‌هایی که طی سال‌های اخیر ثابت کرده‌اند اگر هر فیلمی در گیشه شکست بخورد، همچنان فیلم کمدی با هر کیفیتی می‌تواند مخاطبان خودش را داشته باشد. شاید به همین دلیل همچنان عنوان پرفروش‌ترین کمدی سال جاری در دست «فسیل» است. «آهنگ دونفره» هم دیگر اثر کمدی این روزهای سینمای ایران است که مخاطبان زیادی را راهی سالن‌های سینما کرده است. پس از گذشت سه ماه از آغاز سال، چند روزی است که سینماها با فیلم‌های کمدی، اجتماعی و سیاسی به استقبال اکران تابستانی رفته‌اند.

«نگهبان شب» ساخته رضا میرکریمی از جمله فیلم‌هایی است که به‌تازگی اکرانش را آغاز کرده است. فیلمی که برای نخستین بار در چهلمین جشنواره فیلم فجر رونمایی شد و جایزه بهترین کارگردانی را هم گرفت.

دراین فیلم زنده‌یاد کیومرث پوراحمد نقش‌آفرینی کوتاهی داشته و ویشکا آسایش، محسن کیایی، تورج الوند، لاله مرزبان، علی‌اکبر اصانلو، صفورا خوش‌طینت، فهیمه هرمزی، زهرا اسلامی، پرهام غلاملو، محمدصادق ملک، علی غابشی، مهراد اکبرآبادی، ایمان سلگی و نوید بانی به ایفای نقش پرداخته‌اند.

رضا میرکریمی در نشست خبری این اثر در چهلمین جشنواره فیلم فجر تأکید کرد: «این فیلم یک شرح‌حال و تبادل احساس به مسائل جامعه است و من نام آن را نقد نمی‌گذارم». او همچنین درباره حذف‌نکردن سکانس‌های سیاسی گفت: «جهان فیلم روایت منطبق بر نگاه شخصیت اصلی فیلم است و همه ماجراهای فیلم داستان‌هایی است که شخصیت اصلی از آن می‌گذرد و هدف اصلی فیلم شخصیت‌های آن بودند. هرکس طبیعتی دارد و من فکر می‌کنم این‌گونه حرف‌هایم ماندگارتر است و من آدمی نیستم که صریح نظر بدهم. معتقدم مخاطب سهمی در درک فیلم دارد و دوست دارم مخاطب با این لایه‌ها فیلم را درک کند». فیلم سینمایی «مصلحت» به کارگردانی حسین دارابی که پس از رونمایی در سی‌ونهمین جشنواره فیلم فجر دچار حواشی متعددی برای نمایش عمومی شد، پس از سه سال بالاخره به اکران رسید. فرهاد قائمیان، وحید رهبانی، نازنین فراهانی، مجید نوروزی، مهدی حسینی‌نیا، امیر نوروزی و سهی‌بانو ذوالقدر در این فیلم ایفای نقش کرده‌اند.

دارابی مدتی قبل در گفت‌وگو با خبرگزاری مهر به چرایی ساخت «مصلحت» و دلایل توقیف آن اشاره کرد و گفت:« این نکته را درباره خودم و فیلمم نمی‌گویم اما بله هستند افرادی از نظر من نگاه انقلابی دارند اما به‌عنوان فیلم‌ساز انقلابی آثارشان پذیرفته نمی‌شود. درباره فیلم «مصلحت» اما فکر می‌کنم بیشتر ماجرا یک اختلاف‌نظر است. من خودم با بسیاری از این دوستان صحبت و گفت‌وگو هم داشته‌ام. برخی از این دوستان صرفا معتقدند طرح برخی از مسائل در این مقطع زمانی به مصلحت نیست درحالی‌که ما به‌عنوان سازندگان یا حوزه هنری و سازمان اوج به‌عنوان سرمایه‌گذاران، نگاه دیگری داریم و معتقدیم این مسائل مسائلی نیست که نخواهیم درباره‌اش صحبت کنیم. به‌هرحال این اختلاف‌نظرها وجود دارد. من به‌عنوان فیلم‌سازی که دغدغه دارم هم نمی‌توانم حکم کلی بدهم و بگویم من درست می‌گویم و همه اشتباه می‌کنند».

«کت چرمی» از دیگر آثاری است که به‌تازگی اکرانش را آغاز کرده است. حسین میرزامحمدی آن را کارگردانی کرده و فیلم سال گذشته در جشنواره فجر برای نخستین‌بار به نمایش گذاشته شد و در ۱۰ رشته نامزد جایزه شد و سارا حاتمی سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن را دریافت کرد. جواد عزتی، صابر ابر، گلاره عباسی، پانته‌آ پناهی‌ها، ستاره پسیانی، عباس جمشیدی‌فر، مائده طهماسبی، بهزاد خلج، امین میری، محمد صدیقی‌مهر، آیدا ماهیانی، با معرفی سارا حاتمی و با حضور افتخاری رؤیا تیموریان و سیامک احصایی گروه بازیگران «کت چرمی» را تشکیل می‌دهند.

«تصور» ساخته علی بهراد دیگر فیلم اکران جدید سینماهاست. فیلمی که سال گذشته برای نخستین بار در بخش هفته منتقدان جشنواره فیلم کن رونمایی شد. لیلا حاتمی و مهرداد صدیقیان بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

سال گذشته هم‌زمان با برگزاری جشنواره فیلم کن، بهراد در گفت‌وگو با «شرق» به نمایش‌های فیلم و بازخوردهایی که از مخاطبان و منتقدان در جشنواره فیلم کن گرفته اشاره کرد و گفت: «در جشنواره فیلم کن، بازخوردهای مثبتی نسبت به فیلم گرفتم. حتی در نمایشی که در شهری حوالی کن برگزار شد هم بازخوردها خوب بود. نکته قابل‌توجه در این نظرات برای من این است که اساسا مخاطبان خارجی، توقع دیدن چهره دیگری از کشورمان را در فیلم‌های ایرانی دارند اما در «تصور» نکات تازه‌ای درباره ایران می‌بینند. «تصور» در فضای رمانتیک و بدون زمان و مکان روایت می‌شود. فکر می‌کنم به این دلیل که طی سالیان، مخاطب خارجی غالبا با فیلم‌هایی از ایران روبه‌رو شده که بیشتر از فقر حرف زده و فضایی چرک و کثیف را تصویر کرده، این فیلم را متفاوت می‌داند و حرفی که می‌زند هم برایش جالب است و اصولا به دلیل شکل قصه‌گویی در این فیلم مخاطب خارجی هم به‌راحتی با آن ارتباط می‌گیرد. می‌توانم بگویم فقط لوکیشن و فضای فیلم من در ایران است اما قصه‌ای روایت می‌شود که در هر جایی می‌تواند اتفاق بیفتد. از طرفی بازی‌ها در فیلم برایشان چشمگیر بود، خصوصا بازی لیلا حاتمی که به دلیل نوع حضورش در چند نقش، توجه‌برانگیز بود».

«عروسی مردم» که مجید توکلی آن را در سال ۱۳۹۸ ساخته شده، پس از حدود چهار سال به اکران رسید. نازنین بیاتی، شکیب شجره، زهرا داوودنژاد، خسرو بامداد، افسانه تهرانچی، سجاد تابش، محمد حیدری و احترام برومند از جمله بازیگران این فیلم هستند.

«شهر هرت» دیگر فیلمی است که به‌تازگی اکران شده؛ فیلمی از کریم امینی که همچنان دیگر ساخته سینمایی‌اش«فسیل» در اکران سینماهاست. پژمان جمشیدی، شبنم مقدمی و بابک کریمی بازیگران «شهر هرت» هستند. فیلم «ارثیه فامیلی» به کارگردانی حامد رضی هم اکرانش را آغاز کرده است و فیلم «معجزه عشق» به کارگردانی محمدرضا ممتاز هم آماده اکران است.

وزارت نیرو
شرکت مدیریت شبکه برق ایران
فراخوان شرکت در مناقصه عمومی یک مرحله‌ای (شماره ۱۴۰۲/۰۵)

شرکت مدیریت شبکه برق ایران در نظر دارد موضوع مناقصه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت بشماره ثبت ستاد ۲۰۰۲۰۰۱۰۷۰۰۰۰۰۱۱ به پیمانکار ذیصلاح واگذار نماید:

الف- شرح مختصر موضوع مناقصه: انجام خدمات نگهبانی و حفاظت فیزیکی شرکت مدیریت شبکه برق ایران

ب- دستگاه مناقصه‌گزار: شرکت مدیریت شبکه برق ایران به نشانی: تهران- خیابان ولیعصر- بالاتر از میدان ونک- خیابان یاسمی- شرکت مدیریت شبکه برق ایران.

ج- مدت انجام خدمات: ۱۲ ماه تقویمی خورشیدی از تاریخ ۱۴۰۲/۰۵/۰۱.

د- متقاضیانی که آمادگی شرکت در مناقصه را دارند و همچنین دارای مجوز "تایید صلاحیت ایمنی معتبر از وزارت کار و امور اجتماعی" و "تایید صلاحیت وزارت نیرو" و "مجوز انتظام رتبه یک" می باشند، میتوانند اسناد مناقصه را از ساعت ۰۸:۰۰ صبح تاریخ درج آگهی نوبت اول لغایت ساعت ۱۶:۱۵ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۳/۲۴ از طریق سامانه ستاد به آدرس: WWW.SETADIRAN.IR دریافت و با توجه به مندرجات اسناد مناقصه مدارک لازم را شامل پاکت‌های "الف"، "ب" و "ج" تهیه و به صورت فایل‌های PDF تا ساعت ۱۰:۵۵ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۴ در سامانه فوق درج نمایند.

و- پیشنهادهای واصله راس ساعت ۱۱ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۴ در کمیسیون مناقصه به نشانی: تهران- خیابان ولیعصر- بالاتر از میدان ونک- خیابان رشید یاسمی- جنب بیمارستان خاتم الانبیاء- شرکت مدیریت شبکه برق ایران گشایش خواهد شد.

ز- واریز مبلغ ۲۱۸.۰۰۰ ریال (۲۰۰.۰۰۰ ریال خرید اسناد و ۱۸.۰۰۰ ریال مالیات بر ارزش افزوده) به حساب شماره ۴۰۰۱۰۵۲۲۰۴۰۰۸۹۳۴ بشماره شبا IR۱۰۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۵۲۲۰۴۰۰۸۹۳۴ به نام شرکت مدیریت شبکه برق ایران بابت فروش اسناد مناقصه، از طریق درگاه پرداخت الکترونیکی مربوط به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و در موعد مقرر در بند «هـ» می‌بایست انجام شود.

ح- سپرده تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار مطابق اسناد مناقصه معادل مبلغ ۴.۶۷۶.۷۰۸.۵۳۷ (چهار میلیارد و ششصد و هفتاد و شش میلیون و هفتصد و هشت هزار و پانصد و سی و هفت) ریال می باشد و پیشنهاددهنده موظف به تحویل اصل سند تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار تا ساعت ۱۰:۵۵ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۴ در قالب پاکت لاک و مهر شده به نشانی تهران- خیابان ولیعصر- بالاتر از میدان ونک- خیابان رشید یاسمی- جنب بیمارستان خاتم الانبیاء- شرکت مدیریت شبکه برق ایران - ساختمان مدیریت- اتاق ۲۲۷ می باشند. لازم به تاکید است به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده‌های مخدوش، سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی، چک تضمین بانکی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ط- به پیشنهادهای فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که خارج از سامانه فوق واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ی- کلیه پیشنهادات ارائه شده می‌بایست دارای ۳ ماه اعتبار باشند.

ک- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه موجود می‌باشد.

ل- جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۸۵۱۶۲۳۷۰ یا ۸۵۱۶۲۳۷۴-۰۲۱ تماس و یا به وب سایت‌های (۱- http://igmc.ir، ۲ - http://iets.mporg.ir و ۳- WWW.tavanir.org.ir) مراجعه فرمایید. ضمنا تلفکس شماره ۸۸۶۴۴۷۸۶-۰۲۱ جهت ارائه نظرات و پیشنهادات می‌باشد. بدیهی است کلیه فرایند برگزاری مناقصه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام می پذیرد و به پیشنهادهای خارج از سامانه ستاد هیچ گونه ترتیب اثر داده نخواهد شد.

م الف ۹۳۴ شناسه آگهی ۱۵۰۷۳۵۱